

र्षगामी, वायुमन्त्रेण अस्मिन् अश्वे वेगावस्थापनालोकेष्वस्ता-
दृशो दृश्यते ॥

(४) उदीच्यां प्रोक्षणं विधत्ते । “विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्त-
रतः । विश्वे वै देवा देवानां यशस्वितमाः । यश एवास्मिन्
दधाति । तस्मादश्वः पशूनां यशस्वितमः” इति । युद्धादा-
वश्वस्यातिशयेन यशस्वित्वं । स्पष्टमन्यत् ॥

(५) अश्वस्याधोभागे प्रोक्षणं विधत्ते । “देवेभ्यस्त्वेत्यध-
स्तात् । देवा वै देवानामपचिततमाः । अपचितिमेवास्मिन्
दधाति । तस्मादश्वः पशूनामपचिततमः” इति । सर्वलो-
कवर्त्तिनां सर्वेषां ‘देवानां’, मध्ये हविर्भुजो देवा अतिशयेन
पूजिताः ॥

(६) ऊर्ध्वभागे प्रोक्षणं विधत्ते । “सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यु-
परिष्ठात् । सर्वे वै देवास्त्रिषिमन्तो हरस्त्रिनः । त्रिषिमे-
वास्मिन् हरो दधाति । तस्मादश्वः पशूनां त्रिषिमान् हर-
स्वितमः” इति । ‘त्रिषिमन्तः’ दीप्तिमन्तः, ‘हरस्त्रिनः’ हरसा
कार्यक्षमत्वलक्षणेन तेजसा युक्ताः । स्पष्टमन्यत् ॥

(७) अथावशिष्टप्रोक्षणमन्त्रे पूर्वभागस्य तात्पर्यं दर्शयति ।
“दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेत्याह । एभ्य एवैनं लो-
केभ्यः प्रोक्षति” इति । ‘दिवे त्वा’, जुष्टं प्रोक्षामीत्यध्याहृत्यार्थो
द्रष्टव्यः । एवमन्तरिक्षायत्वेत्यादौ योजनीयं । अनेन लोक-
त्रयप्रीतिर्भवति ॥

(८) उत्तरभागस्य तात्पर्यं दर्शयति । “सते त्वा सते त्वा-